

'De Schakel'

Nr. 2 april mei 2023 jaargang 54

Zuidkade 54, Drachten Tel. 06 18223686

Dagelijks bestuur	Ds. P. Brongers
Voorzitter:	0512- 515731 piet.brongers@hetnet.nl
Pastorale zorg coördinator	A.C.M. Liebe-Ravelli 06 43225488 r.lieberavelli@hotmail.com
Postadres	Stinswei 12a 9269 TE Feanwalden Mob. 06-44912841 secretariaat@elimdrachten.nl
Penningmeester	C. van Waveren Stinswei 12a 9269 TE Feanwalden Mob. 06-44912841 Baptisten Gemeente Elim NL32 INGB 0003 8892 41 penningmeester@elimdrachten.nl
Gebouw Coordinator	R. de Vries 0648137803 devriesrients@gmail.com

Maandblad Schakel

Redactie	P. Brongers Marne 22/A 9204 BE Drachten piet.brongers@hetnet.nl
Layout	C.C. de Groot taffetiny@ziggo.nl
Druk	Repro ROC Friese Poort Drachten

**Kopij voor de Schakel van juni juli aug. 2023 inleveren
voor donderdag 1 juni 2023 bij de redactie. Voorstukje
juni juli aug. volgens rooster Bert Wijchers**

Eenzaam en één in samen

Op **Witte Donderdag** gaat Jezus voor de laatste maal aan tafel met zijn leerlingen.

Het is zijn laatste avondmaal. Op die avond wast hij ook de voeten van zijn leerlingen, voordat hij zich op weg begeeft naar de Olijfberg, waar hij zal worden gearresteerd.

Twee gebeurtenissen die de intimiteit van "samen" aanraken en omhelzen.

Jezus en zijn vrienden hebben nu drie jaar met elkaar opgetrokken. Wat een enorme band heb je dan met elkaar ontwikkeld! Eén voor allen en allen voor één. Alles wat je je maar kan voorstellen met elkaar meegemaakt: vreugde en verdriet. En midden in deze intimiteit staat Jezus, wetend, voorvoelend wat er gaat gebeuren. Hij heeft de hele tijd al zo'n sluimerende spanning van onbehagen in zijn onderbuik. Er lijkt geen ontkomen aan, maar Jezus is nog niet zover, is er nog niet klaar voor. Hij moet eerst een enorme angst overwinnen, namelijk die van de absolute eenzaamheid. En dat is iets waar een mens absoluut niet tegen kan. In de Trouw van 4 maart stond een interview met psycholoog Marc Schulz, die het langstlopende onderzoek ter wereld leidt, naar wat echt gelukkig maakt: niet aanzien, niet geld, maar onze relaties met anderen. 85 jaar aan inzichten legden hij en zijn collega Robert Waldington vast in: *'Het goede leven'*, waarin de proefpersonen bijvoorbeeld ontdekten hoe fijn het is om een babbeltje te maken met iemand die je totaal niet kent. Je lijf krijgt dan een stroomstootje, een positief gevoel. Het onderzoek toont ten diepste aan hoe belangrijk anderen voor ons zijn, het samen en dan vooral de kwaliteit van familierelaties en langlopende vriendschappen.

Marc Schulz maakt zich ongerust over vooral jonge mensen die de druk voelen om hun carrière op te bouwen, die kleine kinderen hebben, die o zo belangrijke connecties met anderen dan maar even uitstellen tot later. Ze denken dat ze dan tijd hebben. Het mooiste cadeautje dat je een ander kunt geven, is aandacht. De studie laat verder zien dat er een onmiskenbaar verband bestaat tussen eenzaamheid en gezondheidsrisico's. Die staan gelijk aan een pakje sigaretten per dag roken. Eenzaamheid is twee keer zo ongezond als obesitas. Dat heeft vooral te maken met de stressregulatie. De mens heeft anderen nodig om op terug te vallen, om hem te helpen een pad uit te stippelen als hij klem zit. We zijn sociale wezens en dat betekent niets anders dan dat mensen niet in staat zijn om zelf in hun behoeften te voorzien. Bij gebrek aan anderen slaat ons lichaam alarm. Het kruipt in ons lichaam. Onderzoek heeft aangetoond dat een wondje van iemand met een goede relatie sneller heelt dan van iemand die eenzaam is. Relaties beïnvloeden ons immuunsysteem.

Jezus heeft nu meer dan ooit zijn vrienden nodig. En daarom wil hij **en** met ze eten, het toppunt van samenzijn, van verbinding **en** zijn allergrootste, aller diepste opdracht nog één keer laten zien en dat is: het dienen van de ander. Dat openbaart zich volledig in de voetwassing. Dat was eigenlijk slavenwerk. Tot zoiets diende de heer des huizes zich niet te verlagen. Jezus neemt de plaats van de minste in, zodat de mensen kunnen zien dat geen enkele plaats/positie te min voor hem is, voor God is. Voor Jezus bestond er geen standenmaatschappij. God ziet daar geen heil in. Daarom trok hij zoveel op met mensen aan de marge, die intens eenzaam waren, niet werden ge

zien, niet werden meegeteld. Zij werden door hem in het midden geplaatst, aangezien en opgenomen in de kring van Gods vrienden. Gebroken uit en met de eenzaamheid. En daarom en daarvoor legt Jezus zijn kleren af, doet de voorschot, een schort om en buigt en knielt voor zijn vrienden neer om hun de voeten te wassen. Hoe mooi, maar ook choquerend voor de discipelen. Hij roept ons daarmee op om zo dienend met elkaar om te gaan in een wereld die vol is van status en aanzien des persoons. Voor Jezus komt het moment van de waarheid steeds dichterbij...het volbrengen van zijn allerbelangrijkste opdracht van zijn leven: het aangaan, het ondergaan en het overwinnen van de ultieme vijand: de dood. Het liefst zou hij dat met zijn vrienden willen doen, maar dat is deze keer onmogelijk. Voor dit hete vuur staat hij helemaal alleen. En daarom vindt het zo ongelooflijk belangrijk om nog één keer de maaltijd samen te nuttigen. Samen die liefdesverbinding te voelen. Voordat Jezus wordt overgeleverd aan de absolute eenzaamheid wil hij nog één keer: "Eén in samen" ervaren, voordat hij afscheid neemt van het leven, samen met je geliefden zijn en met wie je het leven hebt gedeeld en die het leven kleur hebben gegeven.

Nog één keer en dan.....nooit weer.....zoals nu, zo vertrouwd

Altijd samen op elkaar gebouwd

***Drie jaar met elkaar...in vreugde en verdriet
in veiligheid en gevaar.***

Nog één keer verbonden in het koninkrijk van God

Lotgenoten in het verbond. Bondgenoten tegen het lot

van eenzaam en verloren zijn, van gebrokenheid en hartenpijn

***Nog één keer elkaar intens gevoeld...hoe wij ten diepste zijn be-
doeld***

Niet alleen, maar samen

Laten we dat blijven beamen

Voor het afscheid nog één keer samen om te gedenken hoe het is geweest, om elkaar te sterken en dank te zeggen. Jezus doet dat vanavond met zijn leerlingen met wie hij zijn leven heeft gedeeld. Hij is met hen een weg gegaan van vallen en opstaan, waar hij soms maar moeilijk werd begrepen. Ook vanavond weer. Want zelfs als je verkwikt wordt door harmonie, door gevoelens van: Nu klopt het, wat heerlijk! Ligt het conflict, de disharmonie op de loer. Want te midden van die schitterende symboliek van brood en wijn, die nu wel in een zeer bijzonder licht komt te staan, namelijk hijzelf, stipt Jezus tussen neus en lippen door het verraad aan van één van zijn vrienden...Judas...die tot in het diepst van zijn ziel teleurgesteld was geraakt in Jezus. Hij was er zo vanuit gegaan dat Jezus de Romeinse bezetting tot een eind zou brengen en een leidinggevende functie in het land Israël op zich zou nemen. Ongetwijfeld had hij verwacht bij de regerende elite te horen na de revolutie. Maar toen bleek, dat in de ogen van Judas, alles bij het verderfelijke oude zou blijven, haakte hij diep teleurgesteld af. Maar daar bleef het niet bij. Hij zou Jezus later verraden. Voor Jezus is en blijft de maaltijd, juist met het afscheid en het verschrikkelijke lijden in zicht, het uitgelezen moment om duidelijk te maken waarvoor en waaruit hij geleefd heeft. Op deze avond, zo vlak voor Pasen, wordt voor Jezus deze maaltijd een uniek moment om in het delen van brood en beker zijn vrienden aan den lijve te laten proeven dat hij zichzelf hier geeft. Hier wordt niet zomaar brood en wijn aangeraakt, nee, hier wordt ons een leven aangereikt dat zich geheel en al gegeven heeft voor onze wereld, opdat wij deel zouden krijgen aan een leven dat de dood trotseert, aan de liefde...sterker dan de dood.

Aan liefde...en dus niet wat de vrienden van Jezus zich tijdens de maaltijd afvragen en daar onenigheid over hebben met elkaar...namelijk wie van hen de belangrijkste was. Ik kan me voorstellen dat Jezus, terwijl hij voor zo'n grote uitdaging stond en zijn vrienden meer dan ooit nodig had, even goed moet hebben gezocht.....zo van...nee he...niet dit kortzichtige gedoe te midden van brood en wijn. En dan zegt hij: "Vorsten oefenen heerschappij uit over de aan hen onderworpen volken en wie macht heeft, laat zich weldoener noemen. Laat dat bij jullie niet zo zijn!!!! De belangrijkste van jullie moet de minste worden en de leider de dienaar. En bij deze woorden moest ik denken aan een eerder voorgedragen gedicht van mij:

Wat fluit daar in de vrije wind? Het is de grondtoon van elk mens met zijn innerlijk kind. Ieder met zijn eigen melodie, soms verdrietig, soms blij en zomaar voelen: Wat gaaf! Die toon, die hoort bij mij. Ik mag mezelf zijn. Wat voelt dat goed. Wat voelt dat fijn. Ik voel me vrij, samen met anderen. Niet beter-best of jou willen veranderen. Niet laag of hoog, maar oog in oog. Ik voel me vrij om samen te leven. Om te ontvangen in het geven. Om samen te spelen. Om samen te delen. Om de wereld weer een beetje meer te helen.

Het laatste avondmaal. Wat komt er weer veel op Jezus af. En vooral die machtige, adembenemende eenzaamheid. Hij heeft zijn vrienden zo nodig. Maar hij moet Petrus nog duidelijk maken dat wat hij allemaal zegt over hoe diep zijn liefde voor Jezus is, niet overeenkomt met wat hij zal doen. Als Jezus en zijn vrienden, na de maaltijd, bij de Olijfberg zijn aangekomen, smeekt Hij dat ze bij hem zullen blijven, wakker zullen blijven, als wapen tegen de eenzaamheid. Eén in samen. Maar ze redden het niet. En dan heeft Jezus God meer dan ooit nodig. Hij wil niet lijden. Hij wil die verschrikkelijke weg, waarvan hij niet weet of hij dat wel kan dragen, niet gaan. Hij wordt overvallen door doodsangst, blijft bidden, zoeken, worstelen, vechten, totdat hij het uitroept: "Neem deze gifbeker toch van mij weg!!!" En dan... uiteindelijk...de overgave...de weg van de eenzaamheid...de weg naar Goede Vrijdag.

God

Soms word ik overvallen door paniek en ondergedompeld door golven van angst

Ik vecht, ik worstel, ik zoek, ik sterf, ik schreeuw:

"Het lukt me niet!!! Ik red het niet!!! Ik overzie het niet!!! Neem dit van mij!!!

Eenzamer dan ooit..

Dan...tussen twee angstaanvallen, tussen twee worstelingen, tussen twee zoektochten, tussen dood en leven

voel ik mij gedragen door samen, door jou, door U en geef mij over aan nieuwe dingen die komen gaan.

Amen.

Willem Lindeman

Uit het DB

"Van het westelijk front geen nieuws" (originele Duitse titel: *'Im Westen nichts Neues'*) naar een boek van Erich Maria Remarque.

Wanneer je lange tijd gedwongen bent rust te houden, vanwege een sleutelbeenbreuk, heb je veel ruimte om te denken en waar te nemen. Zo struikelde ik over de uitreiking van de Oscars in de VS en leerde dat de film, gebaseerd op bovenvermeld boek, veel prijzen in de wacht sleepte.

Toen ik de uitnodiging kreeg om weer wat te schrijven in deze rubriek was dat de eerste zin die bij me binnen kwam. Terugkijkend op de afgelopen drie maanden zou je kunnen zeggen dat er weinig nieuws te melden is. Geen grote ontwikkelingen, of agenda's voor het DB.

Volgens mij gaan we steeds uitdrukkelijker beseffen wat de consequenties zijn van de keuze voor het verzorgen van goede diensten en goede zorg, en ons niet te overstreken bij presentie en actie bij en voor activiteiten die buiten die prioriteiten valt.

Rients vertegenwoordigde de gemeente bij een onlangs gehouden vergadering van het Platform Kerkelijk Smallingerland. Hij heeft bij die gelegenheid uitgelegd dat het ons aan draagkracht en menskracht ontbreekt om nog een actieve betrokkenheid aan de dag te leggen. We doen daarmee een stapje terug in het toezeggen van daden van betrokkenheid.

Datzelfde geldt ook voor het overleg van de Centrum-kerken, waar Cor onze contactpersoon is. We willen graag contact blijven houden, meedoen met de vredesavond in de Grote Kerk, eind september, en ook met de uitwisseling van diensten in de vakantie met de Doopsgezinde gemeente, maar we zijn niet in staat menskracht te leveren voor acties en verder activiteiten.

Maar is dat hetzelfde als: Wat is er anders te melden dan dat er feitelijk geen nieuws is?

Niet in mijn verstaan van wat er waar te nemen is op het gemeentelijk erf!

Juist **de keuze voor concentratie op diensten en zorg** geeft ruimte aan het versterken van dat wat tot de kern van gemeente-zijn hoort. Je ziet het ook terug in de diensten. Ze zijn weloordacht en prikkelen ons in een tijd die ons voor grote vragen stelt. Het (wereld)nieuws is een decor geworden waarin de gemeente haar roeping handen en voeten mag geven. Van gevoelens van machteloosheid naar een keuze voor de overgave aan onmacht. Geen woordenspelletje, maar een oprechte uitdaging om dichtbij onszelf en met inachtneming van eigen draagkracht en met eigen talenten present te zijn. Micha 6 en de lijdensgeschiedenis hebben ons daarbij bepaald. Ik zie erg uit naar het Paasweekend.

De nieuwe paaskaars verbeeldt de verbinding met **de regenboog, de ark en de duif**. Mooie beelden waarin hoop, overgave en kwetsbaarheid ons uiteindelijk bepalen bij de overwinning over de machteloosheid door de onmacht. Daarin ligt meer macht dan wij voor mogelijk houden. Het brengt het leven weer in beeld en rolt stenen voor graven vandaan!

Verrast ben ik door de vanzelfsprekende manier waarop we in onze gemeente omzien naar elkaar. Dat geldt o.a. voor het invullen van de diensten. Toen mijn kerkdiensten uitvielen, konden ze weer ingevuld worden door onze eigen mensen, en toen een dominee pech had met de auto kon de dienst met zijn overdenking toch gewoon doorgang vinden, dankzij de inzet van gemeenteleden.

We zijn een kleine groep en kennen elkaar goed, maar zijn klaarblijkelijk ook erg aan elkaar gehecht. Je merkt het aan de signalen die de mensen van het pastoraat krijgen.

En aan de dag waarop je zelf weer voor mag gaan en de zondagmorgen zich vult met improvisatie, omdat het even anders loopt dan gedacht, maar niet minder met een warmte die je een bijzonder gevoel van welkom zijn bezorgt. Voeg daar de mooie ervaringen in de persoonlijke ontmoetingen in het pastoraat aan toe en u begrijpt dat ik me een rijk mens weet.

Niet nieuws te melden? Het getuigenis van een levende gemeenschap van aan elkaar geschonken mensen die met inhoud en betekenis vieren en delen vertelt een ander verhaal.

Fijne paasdagen gewenst en tot ziens!

Namens het DB, Bert Wijchers.

Info bij het collecterooster van de agenda

Zondag 23 april: Unieproject van Hoop 5

SIERRA LEONE – SAMEN IN ACTIE TEGEN ARMOEDE SIERRA LEONE

'Lof en dank aan de Almachtige God voor het afgelopen jaar!' Zo klinkt het in het Sierra Leone, waar baptistenvrouwen zich al jaren verenigen in gebed, getuigenissen en praktische onderlinge hulp.

Sierra Leone is een van de armste landen van Afrika. De Baptist Convention Sierra Leone (BCSL) pakt op allerlei manieren de armoede in de eigen gemeenschap aan en stimuleert gemeenteleiders en kerkelijke vrijwilligers om in hun eigen kerk en gemeenschap een proces op gang te brengen om samen de schouders te zetten onder de problemen die er spelen.

Daarbij ligt onder meer een focus op de welvaart, de gezondheid en het welzijn van vrouwen en meisjes. Om vrouwen te helpen aan een inkomen worden ze opgeleid in kleermakerij en catering. Afgelopen jaar waren er 123 cursisten. Sommige deelnemers werden naderhand toegelaten tot een universiteit of hogeschool.

Niet zonder uitdagingen

Toch verliep het jaar niet zonder uitdagingen.

De snelle en hoge inflatie van grondstoffen en diensten veroorzaken een moeilijke economische situatie

in Sierra Leone. Sommige arme en kwetsbare cursisten moesten hun opleiding stoppen, omdat ze de dagelijkse reiskosten naar de training niet meer konden betalen.

Andere kwamen wel op school, maar hadden van tevoren niet kunnen eten. Verschillende kozen ervoor om terug te gaan naar hun vroegere woonplaats om straatverkopers te worden om een dagelijkse maaltijd bij elkaar te sprokkelen. Zo vielen er helaas twintig vrouwen af.

Helpt u mee?

Ook in 2023 willen we de trainingen van vrouwen blijven ondersteunen.

Houd een collecte voor het werk in de gemeenschap van Sierra Leone! Uw bijdrage kunt u overmaken op rekening NL14 TRIO

0391 0156 13 t.n.v. Unie van Baptistengemeenten o.v.v.

'Zendingswerk Sierra Leone'.

Neem voor meer informatie contact op met de directeur van CAMA Zending:

info@camazending.nl.

Dit is een project dat wordt opgezet in samenwerking met de Baptisten Convention of Sierra Leone, de Nederlandse Unie en de European Baptist Mission International.

Zondag 28 mei: Unieproject van Hoop 6

MIDDEN-OOSTEN – SPEELPLEKKEN IN OORLOGSGEBIED MIDDEN-

Je zult als kind maar opgroeien in een land dat al zo lang je leeft in oorlog is. Dit is het geval in Syrië, waar miljoenen inwoners vanwege de oorlog naar buurlanden zoals Libanon en Turkije zijn gevlucht of in eigen land in vluchtelingenkampen zitten. Ook als gezinnen in hun eigen omgeving zijn gebleven of daar zijn teruggekeerd is het leven moeilijk: de wegen zijn vaak onveilig en er is onder meer gebrek aan gekwalificeerde leerkrachten en medische zorg. Sinds enkele jaren ondersteunt Unie-ABC opvangplekken waar kinderen één of meerdere dagen per week bijles krijgen, worden geholpen met traumaverwerking en kunnen spelen.

Het project

Het gaat om drie 'kindvriendelijke plaatsen' die onze christelijke partner ter plaatse heeft opgezet samen met lokale kerken. In totaal worden daar zo'n 600 kinderen tussen de drie en veertien jaar begeleid. Er wordt onder meer met behulp van poppenspel, drama, spelletjes en tekenen gewerkt aan traumaverwerking. Daarnaast zijn er activiteiten zoals sport, muziek, bijles en vrij spelen – alles om de kinderen even kind te laten zijn en te werken aan hun sociale en cognitieve ontwikkeling. De verzorgers worden goed opgeleid op onder meer pedagogisch vlak.

Met open armen ontvangen

"Het is moeilijk om een vluchteling in eigen land te zijn en je overal onwelkom te voelen", vertelt Rabih (pseudoniem). "Maar in het centrum van de kerk zijn we met open armen ontvangen. Mijn kinderen gaan er sinds een paar maanden naartoe en ik ben nu al onder de indruk. Ze zijn er erg gelukkig – ze rennen elke keer naar de schoolbus als die eraan komt! – en werken hard. En ondanks de pandemie voelt het centrum echt als een veilige plek. De medewerkers zorgen goed voor hen en hebben me verteld dat mijn kinderen echt slim zijn. Ik ben heel dankbaar!"

Helpt u mee?

Houd een collecte voor dit bijzondere project! De opbrengst wordt onder meer gebruikt voor het trainen van coördinatoren en vrijwilligers, voor les

materiaal en speelgoed. Uw bijdrage kunt u overmaken op rekening NL14 TRIO 0391 0156 13 t.n.v. Unie van Baptistengemeenten o.v.v. 'Speelplekken in oorlogsgebied'. (Let op: noem 'Syrië' niet in de overschrijving!)

Neem voor meer informatie contact op met de directeur van CAMA Zending: info@camazending.nl .

Dit is een project dat we samen met de Europese Baptisten Federatie en de Libanese Baptisten doen (zie www.lsesd.org en www.merathlebanon.org).

Projecten van Hoop - collecterooster 2023

Dit jaar collecteren we een aantal keren voor de Projecten van Hoop, voorgedragen door de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. In januari en februari collecteerden we voor projecten in het Midden-Oosten en India. Vanwege de actualiteit was er ook een collecte voor de slachtoffers van de aardbevingen in Turkije en Syrië. En natuurlijk vergaten we ons eigen zendingsproject Umutima in Zambia niet. Elders in deze Schakel kunt u lezen wat de collectes hebben opgebracht.

Nu mag ik u de Projecten van Hoop presenteren waar we in april, mei en juni voor gaan collecteren. Op de laatste bladzijde van deze Schakel ziet u steeds vermeld op welke zondag we waarvoor collecteren.

Cor van Waveren, penningmeester

23 april – Project van Hoop 5: Sierra Leone

'Lof en dank aan de Almachtige God voor het afgelopen jaar!' Zo klinkt het in het Sierra Leone, waar baptistenvrouwen zich al jaren verenigen in gebed, getuigenissen en praktische onderlinge hulp. Sierra Leone is een van de armste landen van Afrika. De Baptist Convention Sierra Leone (BCSL) pakt op allerlei manieren de armoede in de eigen gemeenschap aan en stimuleert gemeentelieden en kerkelijke vrijwilligers om in hun eigen kerk en gemeenschap een proces op gang te brengen om samen de schouders te zetten onder de problemen die er spelen. Daarbij ligt onder meer een focus op de welvaart, de gezondheid en het welzijn van vrouwen en meisjes. Om vrouwen te helpen aan een inkomen worden ze opgeleid in kleermakerij en catering. Afgelopen jaar waren er 123 cursisten. Sommige deelnemers werden naderhand toegelaten tot een universiteit of hogeschool. Toch verliep het jaar niet zonder uitdagingen. De snelle en hoge inflatie van grondstoffen en diensten veroorzaken een moeilijke economische situatie in Sierra Leone. Sommige arme en kwetsbare cursisten moesten hun opleiding stoppen, omdat ze de dagelijkse reiskosten naar de training niet meer konden betalen. Andere kwamen wel op school, maar hadden van tevoren niet kunnen eten. Verschillende kozen ervoor om terug te gaan naar hun vroegere woonplaats om straatverkopers te worden om een dagelijkse maaltijd bij elkaar te sprokkelen. Zo vielen er helaas twintig vrouwen af. Juist daarom willen we ook in 2023 deze trainingen van vrouwen blijven ondersteunen.

Vrouwen in Sierra Leone

28 mei – Project van Hoop 6: Speelplekken in oorlogsgebied

Je zult als kind maar opgroeien in een land dat al zo lang je leeft in oorlog is. Dit is het geval in Syrië, waar miljoenen inwoners vanwege de oorlog naar buurlanden zoals Libanon en Turkije zijn gevlucht of in eigen land in vluchtelingenkampen zitten. Ook als gezinnen in hun eigen omgeving zijn gebleven of daar zijn teruggekeerd is het leven moeilijk: de wegen zijn vaak onveilig en er is onder meer gebrek aan gekwalificeerde leerkrachten en medische zorg. Sinds enkele jaren ondersteunt Unie-ABC opvangplekken waar kinderen één of meerdere dagen per week bijles krijgen, worden geholpen met traumaverwerking en kunnen spelen. Het gaat om drie 'kindvriendelijke plaatsen' die onze christelijke partner ter plaatse heeft opgezet samen met lokale kerken. In totaal worden daar zo'n 600 kinderen tussen de drie en veertien jaar begeleid. Er wordt onder meer met behulp van poppenspel, drama, spelletjes en tekenen gewerkt aan traumaverwerking. Daarnaast zijn er activiteiten zoals sport, muziek, bijles en vrij spelen – alles om de kinderen even kind te laten zijn en te werken aan hun sociale en cognitieve ontwikkeling. De verzorgers worden goed opgeleid op onder meer pedagogisch vlak. "Het is moeilijk om een vluchteling in eigen land te zijn en je overal onwelkom te voelen", vertelt Rabih (pseudoniem). "Maar in het centrum van de kerk zijn we met open armen ontvangen. Mijn kinderen gaan er sinds een paar maanden naartoe en ik ben nu al onder de indruk. Ze zijn er erg gelukkig – ze rennen elke keer naar de schoolbus als die eraan komt! – en werken hard. En ondanks de pandemie voelt het centrum echt als een veilige plek. De medewerkers zorgen goed voor hen en hebben me verteld dat mijn kinderen echt slim zijn. Ik ben heel dankbaar!"

Spelen in oorlogsgebied

25 juni – Project van Hoop 8: Gemeentestichting Noord-Afrika

Minder dan 1% van de bevolking is christen in het Noord-Afrikaanse land waar we je aandacht voor vragen. Niet vaak krijgt iemand daar de kans het Evangelie te horen. Dit schuurt met het verlangen van Jezus: Hij wil dat alle volken Hem leren kennen. Toch is er hoop: lokale christenen willen het goede nieuws delen met mensen in hun omgeving. Ze zijn er geboren, spreken de taal en kennen de cultuur van binnenuit.

In Frankrijk leerde Marc (pseudoniem) Jezus kennen. Hoewel hij het goed had in Europa, groeide in hem en zijn vrouw Esther het verlangen om terug te gaan naar hun eigen land om daar het Evangelie te delen. Marc volgde een theologische opleiding in Zwitserland en daarna keerde het gezin terug naar Noord-Afrika.

Hoewel het percentage christenen daar verwaarloosbaar lijkt, zijn er altijd kleine christelijke gemeenschappen geweest. Marc en zijn kleine gemeente willen dat aantal zien groeien. Zij zetten zich in, maar kunnen betrokkenheid van andere christenen goed gebruiken! Marc is vol passie voor zijn volk, maar ontmoet veel weerstand voor het Evangelie. Het is onbekend en daardoor bij velen onbemind. Dat moet veranderen. Marc: "Onze grootste uitdaging is niet mensen tot bekering te leiden. Het lijkt alsof hier meer mensen zich willen bekeren dan in Europa. Maar hoe kunnen we ze samenbrengen in gezonde gemeenten?"

Collecte-opbrengsten winter 2022-2023

Datum	Doel	Bedrag
4 december 2022	Gemeente	€ 52,13
4 december 2022	Avondmaal	€ 52,12
11 december 2022	Voedselbank	€ 108,70
18 december 2022	Gemeente	€ 33,85
25 december 2022	Gemeente	€ 41,87
25 december 2022	Onkosten Kerst	€ 41,88
8 januari 2023	Umutima zending	€ 37,30
15 januari 2023	Umutima zending	€ 46,45
22 januari 2023	Gemeente	€ 33,35
29 januari 2023	Project Hoop 2	€ 38,70
5 februari 2023	Gemeente	€ 24,17
5 februari 2023	Avondmaal	€ 24,17
12 februari 2023	Project Hoop 3	€ 51,75
19 februari 2023	Aardbevingen	€ 189,20
26 februari 2023	Umutima zending	€ 37,90
		€ 813,54

Alle gulle gevers: hartelijk dank!

De penningmeester.

Contributie De Schakel 2023

Geachte broeders en zusters,

Rond deze tijd is het weer de bedoeling dat u uw abonnement op De Schakel betaalt. Of u nu een papieren of een digitale Schakel krijgt, de kosten zijn € 10,- per jaar.

U dient het bedrag zelf over te maken door internetbankieren of met een papieren overschrijving. Het nummer is NL32INGB0003889241 t.n.v. Baptisten Gemeente Elim, Feanwâlden.

Als u de Schakel niet meer wilt ontvangen, dan krijg ik daar graag bericht over.

Met vriendelijke groeten,

Cor van Waveren
Penningmeester

Bericht van de Umutima Foundation Naar het voortgezet onderwijs

Twee weken geleden is de school weer gestart en dat was voor vijf van onze kinderen een spannende tijd. Zij zaten te wachten op de uitslag van het examen van grade 7. Dit is een examen aan het einde van de basisschool. Nu is het wel zo dat je voor dit examen niet kunt zakken maar hoe beter het examen gemaakt (hoe meer punten) hoe groter de kans om toegelaten te worden op een goede school voor het voortgezet onderwijs. De kwaliteit van onderwijs verschilt per school. Drie van de vijf hadden genoeg punten om naar Chibefwe School te gaan. De andere twee blijven op Kawama school.

Voor alle vijf hebben we nieuwe uniformen gekocht. We hebben dit in twee keer gedaan.

Eerst met de jongens die naar Chibefwe gaan de uniformen gekocht en een dag later met de twee die naar Kawama school gaan. Op de eerste dag moest er ook nog iemand mee voor een nieuwe broek. Vier grote jongens op de achterbank is

niet echt handig. Dat hebben we op de Zambiaanse manier opgelost. Gewoon één in de achterbak. Het was maar een kort ritje, wel hobbelig maar goed te doen. De volgende dag waren de jongemannen klaar om naar hun nieuwe school te gaan. Nog even trots poseren en dan op weg naar de middelbare school, een nieuwe stap in hun leven.. Volgende week wordt er begonnen met de eerste werkzaamheden voor onze school. De aangekochte grond wordt bouwrijp gemaakt. De bestaande huizen worden gesloopt, struiken verwijderd en gras gemaaid. De stenen die we al in juli gekocht hebben, zijn bedekt met plastic tegen de regen. Dat is wel nodig ook want het heeft veel geregend de afgelopen maand. Dat is goed want we hebben het nodig. Afgelopen jaar hebben we bijna 15.000 maaltijden geserveerd aan de kinderen. Ik verwacht dat we dit aantal ook dit jaar halen en dat betekent dat we eind november of begin december onze 100.000^e maaltijd serveren. We zijn in 2014 gestart met ongeveer 5.000 maaltijden per jaar en zijn gegroeid naar nu 15.000 maaltijden. Dit laat zien dat onze hulp nog steeds hard nodig is en dankbaar dat we de kinderen kunnen helpen en zo kunnen zorgen voor een betere toekomst voor de kids..

Hartelijke groet,
Gerda

Rooster voor de functie van 'ouderling van dienst'

periode april mei 2023

datum	ouderling van dienst
7 apr	n.v.t.
9 apr	Cor van Waveren
16 apr	Ger Booy
23 apr	Roel Vochteloo
30 apr	Rients de Vries
7 mei	Cor van Waveren
14 mei	Ger Booy
21 mei	Roel Vochteloo
28 mei	Cor van Waveren
4 juni	Rients de Vries
11 jun	Ger Booy

NB. Er is geen rooster voor de deurdienst. Dat kan ter plekke ingevuld worden door wie maar aanwezig is.

NB. Als je plotseling verhinderd bent, zou je dan zelf willen ruilen met iemand anders? Geef dat dan ook even door aan een van de volgende personen:

Cor : penningmeester@elimdrachten.nl of 06-44912841

Piet: piet.brongers@hetnet.nl of 0512-515731

Rooster april/ mei 2023

zondag	koster	ge- luid	beamer	pianist	bloemen	koffie
7 apr	Cor	Bert	Tineke	Arie	n.v.t.	n.v.t.
9 apr	Joke	Bert	Tineke	Arie	Galina	Joke
16 apr	Erica	Bert	Ria	Arie	Etty	Erica
23 apr	Rients	Bert	Minke	Hans	Minke	Rients
30 apr	Hans H	Bert	Tineke	Grietje	Wietske	Hans H.
7 mei	Farshid	Bert	Tineke	Grietje	Galina	Farshid
14 mei	Cor	Bert	Tineke	Hans	Etty	Cor
21 mei	Joke	Bert	Minke	Arie	Minke	Joke
28 mei	Erica	Bert	Tineke	Arie	Galina	Erica
4 juni	Farshid	Bert	Ria	Hans	Wietske	Farshid
11 juni	Rients	Bert	Tineke	Arie	Etty	Rients

Agenda

Da- tum	Tijd	Spreker	Collecte	Bijz.heden
7 apr	19.00 uur	Ds. Bert Wijchers	n.v.t.	Viering Goede Vrijdag
9 apr	10.00 uur	Ds. Bert Wijchers	Umutima Foundation	Paasviering
16 apr	10.00 uur	Arie Liebe	Gemeente	
23 apr	10.00 uur	Ger Booy, m.m.v. Ds. Piet Brongers	Project van Hoop 5 (zie de Schakel)	
30 apr	10.00 uur	Ds. Piet Kingma	Gemeente	
7 mei	10.00 uur	Ger Booy	Gemeente + H.A.	Avondmaal
14 mei	10.00 uur	Dick de Jong	Tsjernobil/ Köpenick	
21 mei	10.00 uur	Ds. Bert Wijchers	Gemeente	
28 mei	10.00 uur	Ds. Wout Huizing	Project van Hoop 6 (zie de Schakel)	Pinksteren
4 juni	10.00 uur	Arie Liebe	Gemeente + H.A.	Avondmaal
11 juni	10.00 uur	Ds. Bert Wijchers	Bloemengroet	